

FRA FARISEEREN SAULUS TIL APOSTELEN PAULUS

Saulus av Benjamins stamme

Saulus fra Tarsus var en konservativ ortodoks jøde. Han var så ekte jøde som han kunne bli – av Benjamins stamme og med begge føtter godt plantet i jødisk teologi og kultur. Han sier dette selv og om seg selv.

- Skjønt jeg har saktens det jeg kunne sette min lit til også i kjød! Om noen annen mener å kunne sette sin lit til kjød, da kan jeg det enda mer: Jeg er omskåret på den åttende dag, jeg er av Israels ætt, av Benjamins stamme, en hebreer født av hebreere, i forhold til loven en fariseer, i nidkjærhet en forfølger av menigheten, i rettferdighet etter loven ulastelig. Fil 3:4-6

Saulus fra Tarsus var også romers borger

Paulus var ikke bare jøde, han var også en romers borger. Bibelen forklarer at denne borgerrett var han født med. Det betyr at hans foreldre også var jøder med romers borgerrett. Det kan hende at de hadde gjort seg fortjent til denne status ved å støtte Imperiet eller hadde blitt gitt denne borgerretten som en nåde. Den romerske borgerretten beskyttet Paulus flere ganger. En romer kunne ikke hudstrykes eller straffes uten lov og dom.

- Men da de hadde spent ham fast for å hudstryke ham, sa Paulus til høvedsmannen som sto der: Har dere lov til å hudstryke en romersk borger, og det uten dom? Da høvedsmannen hørte det, gikk han til den øverste høvedsmannen og meldte det, og sa: Hva er det du er i ferd med å gjøre? Denne mannen er jo romersk borger! Den øverste høvedsmannen gikk da selv til Paulus og spurte: Si meg, er du romersk borger? Han svarte: Ja. Den øverste høvedsmannen sa: Jeg har kjøpt denne borgerretten for en stor sum penger! Paulus svarte: Men jeg er endog født til den! Apg 22:25-28

Han teologiske bakgrunn

Saulus var strengt oppdratt etter den jødiske troen og tilhørte fariseer-partiet som vel var det mest rettroende religiøse partiet i Israel på den tiden. De trodde på loven og profetene. De trodde på åpenbaring, fariseerne trodde på engler og på Ånd og på oppstandelsen. Det fantes også andre partier som f.eks. saddukeerne og herodianerne. En annen sekt hørte til i Judeas ørken, esseerne, et strengt religiøst parti som ventet på Messias. Saulus var en disippel som satt ved Gamaliels føtter og studerte spesiell den muntlige overleveringen av loven, det som kalles Talmud.

- Jeg er jøde, født i Tarsus i Kilikia, men oppfostret i denne byen. Ved Gamaliels føtter ble jeg opplært etter de strenge kravene i den lov som vi har fra fedrene. Og jeg var nidkjær for Gud, som dere alle er i dag. Apg 22:3

- Dere har jo hørt hvordan jeg en gang levde som jøde, hvor hardt jeg forfulgte Guds menighet og forsøkte å utrydde den. Jeg gikk lenger i jødedommen enn mange jevnaldrende i mitt folk, og var enda mer nidkjær for overleveringene fra fedrene. Gal 1:13-14

- For også vi var en gang uforstandige, ulydige, villfarende. Vi var treller under mange slags lyster og begjær. Vi levde i ondskap og misunnelse. Vi var forhatt og hatet hverandre. Tit 3:3

Saulus fikk sete i Det høye Råd

Han avanserte i personlig tro og gikk lenger enn sine samtidige i jødedommen slik at han til sist fikk sete i jødernes Sanhedrin – det Høye Råd. Mange har spurt om Paulus var gift eller ikke. Her har vi indisier som peker på at Saulus fra Tarsus hadde en hustru. For etter loven, var det bare gifte menn som hadde rett til å være i Det høye Råd. Men vi er ikke sikre på det.

Messiasbevegelsen vokser frem

På denne tiden vokste det også frem en ny bevegelse kalt "Veien". Det var mennesker som fulgte læreren Jesus fra Nasaret, som man sa var Messias. Saulus hadde hørt ham og sett ham, men var verken imponert eller overbevist. Han så på Jesus som en bedrager og mente at de som fulgte ham var forførte mennesker.

- Så kjenner vi fra nå av ikke noen etter kjødet. Har vi òg kjent Kristus etter kjødet, så kjenner vi ham nå ikke lenger slik. 2Kor 5:16

- Men noen forherdet seg og ville ikke tro. De talte ille om Veien så mengden hørte det. Da brøt han lag med dem og skilte disiplene fra dem, og holdt daglige samtaler i Tyrannus' skole. Apg 19:9

- og ba ham om å få med brev til Damaskus, til synagogene der, for at han, om han fant noen som hørte Veien til, enten det var menn eller kvinner, kunne føre dem i lenker til Jerusalem. Apg 9:2

- Men det vedgår jeg for deg, at etter den Veien som de kaller en sekt, tjener jeg våre fedres Gud slik at jeg tror alt det som er skrevet i loven og i profetene. Apg 24:14

Da Jesus ble dømt for gudsbespottelse og overgitt til korsfestelse kjente Saulus seg sikker på at det hele ville sakte, men sikkert dø ut som når et lys til slutt brenner ned og slukner av seg selv.

Pinsedagens under

Men det motsatte skjedde. Tiden mellom påsken og pinsen det året ble opptakten til en sterk fornyelse av bevegelsen og da pinsedagen kom, sto lederne opp og forkynte at Jesus var oppstått fra de døde og utvalgt av Gud til både Herre og Messias. Den dagen kom 3000 mennesker, alle jøder, til troen på Jesus og lot seg døpe og ble tilsluttet den første kristne menigheten av Messias-troende.

Saulus bevitnet denne nye læren med stor uro og delte sine tanker med de andre i det høye råd. Forskjellige tiltak ble satt i verk og apostlene ble kalt inn for rådet og truet til å tie. Men ikke en gang hudstrykning fikk dem til å stoppe med forkynnelsen og mange tusen kom etter hvert til troen på Jesus.

- og sa: Vi ga dere streng befaling om at dere ikke skulle lære i dette navnet. Og se, dere har fylt Jerusalem med deres lære og vil føre dette menneskets blod over oss! Da svarte Peter og apostlene: En skal lyde Gud mer enn mennesker! Apg 5:28-29

- Men for at dette ikke skal utbre seg enda mer blant folket, så la oss alvorlig true dem til ikke mer å tale til noe menneske i dette navnet. Så kalte de dem inn igjen og forbød dem helt å tale eller lære i Jesu navn. Apg 4:17-18

Paulus liv før sin omvendelse

Det er gripende å lese om Saulus slik han var før sin omvendelse. Han forteller åpent om sin tilstand i synden og hvordan han både hatet og ble hatet. Han sier om seg selv at han var en forfølger og voldsmann

- Det er et troverdig ord, fullt verdt å motta: Kristus Jesus kom til verden for å frelse syndere, og blant dem er jeg den største. Men jeg fikk miskunn, for at Jesus Kristus på meg først kunne vise hele sin langmodighet, til et forbilde for dem som skal komme til tro på ham til et evig liv. 1Tim 1:15-16

- Jeg takker ham som gjorde meg sterk, Kristus Jesus, vår Herre, at han aktet meg tro, idet han satte meg til tjenesten, enda jeg før var en spotter og forfølger og voldsmann. Men jeg fikk miskunn, fordi jeg handlet uvitende i vantro. Og vår Herres nåde ble overmåte rik med tro og kjærlighet i Kristus Jesus. 1Tim 1:12-14

- Dere har jo hørt hvordan jeg en gang levde som jøde, hvor hardt jeg forfulgte Guds menighet og forsøkte å utrydde den. Gal 1:13

- Denne Veien forfulgte jeg til døden, og jeg bandt og kastet i fengsel både menn og kvinner. Apg 22:4

Slik var han og da er det ikke å undres over at det skjedde forferdelige tin mot de messianske troende i Israel, men også i de utenlands byene.

Forfølgeren Saulus fra Tarsus

Det var en frimodig disippel av Jesus ved navn Stefanus som kom i sterkt ordskifte med noen jøder fra en av de utenlandske synagogene. Han talte om Israel og Gud og viste hvordan jødene alltid hadde stått opp mot Herren og hans profeter. Stefanus ble grepet og ført for det høye råd hvor han forsvarte sin tro på en glimrende måte. Men hans forsvarstale behaget ikke ypperstepresten. De drev Stefanus ut av byen til det stedet hvor forbrytere ble drept.

I denne gruppen av rasende fariseere og saddukeere finner vi også Saulus fra Tarsus. Han hadde fremdeles status som ung lovlærd og fikk som oppgave å passe på kappene til de som steinet Stefanus. Men Saulus var der og den dagen fikk Satan tak i hans hjerte, han ble forfølgeren Saulus.

- Men han var fylt av Den Hellige Ånd og rettet blikket opp mot himmelen. Han så Guds herlighet og Jesus stå ved Guds høyre hånd. Og han sa: Se, jeg ser himmelen åpnet, og Menneskesønnen stå ved Guds høyre hånd! Da skrek de med høy røst og holdt seg for ørene, og stormet alle som én inn på ham. De drev ham ut av byen og steinet ham. Vitnene la klærne av seg ved føttene til en ung mann som het Saulus. Og de steinet Stefanus, mens han ba og sa: Herre Jesus, ta imot min ånd! Apg 7:55-59

Paulus liv før sin omvendelse

Det er gripende å lese om Saulus slik han var før sin omvendelse. Han forteller åpent om sin tilstand i synden og hvordan han både hatet og ble hatet. Han sier om seg selv at han var en forfølger og voldsmann

- Det er et troverdig ord, fullt verdt å motta: Kristus Jesus kom til verden for å frelse syndere, og blant dem er jeg den største. Men jeg fikk miskunn, for at Jesus Kristus på meg først kunne vise hele sin langmodighet, til et forbilde for dem som skal komme til tro på ham til et evig liv. 1Tim 1:15-16

- Jeg takker ham som gjorde meg sterk, Kristus Jesus, vår Herre, at han aktet meg tro, idet han satte meg til tjenesten, enda jeg før var en spotter og forfølger og voldsmann. Men jeg fikk miskunn, fordi jeg handlet uvitende i vantro. Og vår Herres nåde ble overmåte rik med tro og kjærlighet i Kristus Jesus. 1Tim 1:12-14

- Dere har jo hørt hvordan jeg en gang levde som jøde, hvor hardt jeg forfulgte Guds menighet og forsøkte å utrydde den. Gal 1:13

- Denne Veien forfulgte jeg til døden, og jeg bandt og kastet i fengsel både menn og kvinner. Apg 22:4

Slik var han og da er det ikke å undres over at det skjedde forferdelige tin mot de messianske troende i Israel, men også i de utenlands byene.

Saulus fra Tarsus begynner sin forfølgelse av Messias-troende

Saulus fra Tarsus var vitne til alt som skjedde og han var tilfreds med utviklingen. Nå var tiden kommet til å rette et avgjørende slag mot den messianske menigheten i Jerusalem. Men menigheten rømte fra Jerusalem til andre omkringliggende byer og landsbyer. Over alt forkynte de om Jesus og den ilden de bar med seg, tente mange i brann til Jesus fra Nasaret.

Saulus fra Tarsus gav ikke opp. Han ville knuse sekten og føre lederne til Jerusalem så de kunne få sin dom i det høye råd. I dette ærend og med autorisasjon fra yppersteprestene reiste han til Damaskus.

- Saulus fnyste ennå av trusler og mord mot Herrens disipler. Han gikk til ypperstepresten og ba ham om å få med brev til Damaskus, til synagogene der, for at han, om han fant noen som hørte Veien til, enten det var menn eller kvinner, kunne føre dem i lenker til Jerusalem. Apg 9:1-2

Saulus møter den oppstandne Jesus

Men på veien hendte det noe helt uventet. Saulus fra Tarsus møtte Jesus i levende live. Han var ikke død slik han hadde trodd, men var oppstått fra de døde. Nå viste han seg for Saulus og fortalte ham hva han skulle gjøre. I blind tilstand og både glad og forvirret, knelte Saulus fra Tarsus ned i Judas hus. I tre dager spiste han ingen ting. Han påkalte Gud og for første gang i sitt liv ba han i Herren Jesu navn. Han var blitt en Messias-troende og nå måtte han forberede seg på å bringe sannheten til alle mennesker.

- Da han nå var underveis og nærmet seg Damaskus, strålte plutselig et lys fra himmelen om ham. Han falt til jorden, og han hørte en røst som sa til ham: Saul, Saul, hvorfor forfølger du meg? Han sa: Hvem er du, Herre? Og han svarte: Jeg er Jesus, han som du forfølger. Men reis deg og gå inn i byen, så skal det bli sagt deg hva du må gjøre! Apg 9:3-6

Det er ingen tvil om at Saulus virkelig så Jesus på veien til Damaskus. Han sier det selv i Apostelgjerningene.

- Men Barnabas tok seg av ham og førte ham til apostlene. Han fortalte dem hvordan Saulus på veien hadde sett Herren, og at Herren hadde talt til ham, og hvor frimodig han i Damaskus hadde talt i Jesu navn. Apg 9:27

- Er jeg ikke fri? Er jeg ikke apostel? Har jeg ikke sett Jesus, vår Herre? Er ikke dere mitt verk i Herren? 1Kor 9:1

Saulus tok imot velsignelser fra Jesus

En annen disippel ved navn Ananias fikk beskjed fra Herren at han skulle gå til Saulus i Judas hus i Den rette gaten. Etter litt protest gikk Ananias av sted og hilste Saulus som bror. Saulus ble frelst og helbredet og døpt i Ånden på en og samme tid. Han fikk også kallet til tjeneste og skulle nå forkynne evangeliet for hedningene.

- Ananias gikk da av sted og kom inn i huset. Han la hendene på ham og sa: Saul, bror! Herren har sendt meg, Jesus, han som viste seg for deg på veien der du kom, for at du skal få synet igjen og bli fylt av Den Hellige Ånd. Og straks falt det likesom skjell fra øynene hans, og han kunne se. Han sto da opp og ble døpt. Og da han hadde fått mat, kom han til krefter igjen. Han ble så hos disiplene i Damaskus noen dager. Og straks forkynte han Jesus i synagogene, at han er Guds Sønn. Alle som hørte det, ble ute av seg selv av undring og sa: Er ikke dette han som i Jerusalem ville utrydde alle som påkaller dette navnet? Og var han ikke kommet hit for å legge dem i lenker og føre dem til yppersteprestene? Men Saulus fikk stadig større kraft, og han brakte jødene som bodde i Damaskus, til taushet ved å bevise at Jesus er Messias. Apg 9:17-22

Dette var innvielsesdagen og begynnelsen til Paulus tjeneste for Herre. Han var allerede godt utrustet med kunnskap i Bibelen (GT). Han hadde studert de hellige skriftene i mange år men ikke sett eller forstått at de talte om Jesus fra Nasaret. Nå så han det tydelig og var klart til å overbevise både jøder og hedninger om Jesus som Messias.

Apostelen Paulus forkynte straks om Jesus

Paulus begynte straks sitt vitnesbyrd om Jesus. Han ble ført til synagogen i Damaskus og vitnet om sin frelsesopplevelse. Han overbeviste mange om at Jesus var Messias. Men han fikk også oppleve at Jesu fiender fremdeles var hatet Jesus fra Nasaret. Nå ble Paulus også deres fiende og de begynte å legge planer for hvordan de kunne drepe Paulus også.

- Da mange dager var gått, la jødene planer om å drepe ham. Men Saulus fikk kjennskap til planen deres. De holdt også vakt ved byportene dag og natt, for å få slått ham i hjel. Men disiplene tok ham om natten og fikk ham ut gjennom muren ved å fire ham ned i en kurv. Apg 9:23-25

Men Paulus hadde fått nye venner, kristne venner, og de tok hånd om ham og firte ham ned over muren i en kurv og han unnslopp deres mordforsøk. Dette var begynnelsen på lidelsesveien han også skulle gå på, slik Herren hadde sagt: Jeg vil vise ham hvor meget han skal lide for mitt navns skyld. (Ap.gj. 9:16)

Hvor dro Paulus etter sin omvendelse?

Ifølge Paulus egne ord i Gal 1:15- drog Paulus straks til Arabia. Han sier han ikke dro opp til Jerusalem slik det synes fremstilt i beretningen om Paulus i Ap.gj. 9. Det er mulig Paulus

trengte tid for seg selv og for å søke Herren etter de voldsomme omveltningene som hadde funnet sted i hans liv. Han må ha følt på utilstrekkelighet som et Herrens vitne, en apostel, og trengte tid med Kristus på et sted hvor ingen hevnerhånd kunne nå ham.

- Men da han som utvalgte meg fra mors liv og kalte meg ved sin nåde, etter sin gode vilje besluttet å åpenbare sin Sønn i meg, for at jeg skulle forkynne evangeliet om ham blant hedningene, da samrådte jeg meg ikke med kjøtt og blod. Heller ikke dro jeg opp til Jerusalem til dem som var apostler før meg. I stedet dro jeg straks av sted til Arabia, og vendte siden tilbake til Damaskus. Deretter, tre år senere, dro jeg opp til Jerusalem for å bli kjent med Kefas, og jeg ble hos ham i femten dager. Men noen annen av apostlene oppsøkte jeg ikke, bare Jakob, Herrens bror. Gal 1:15-19

Denne perioden varte i tre år. Arabia er ikke Saudi Arabia som man kanskje kunne tro, men området på østsiden av Jordan-dalen i de høye fjellområdene som i dag er del av Jordan. Dette er et ørkenområde hvor også Israel drog gjennom før det kom inn i Kanaans land. Her ligger også Nebos berg hvorfra Moses skuet inn i det lovede landet. Dette må ha vært et sted hvor Paulus kunne være alene med Herren. Man tror at i denne perioden i Arabia, fikk Paulus det evangeliet som han skulle forkynne for alle mennesker. Det var dette evangeliet han kalt for "mitt evangelium" og "Kristi evangelium".

- Men ham som er mektig til å styrke dere etter mitt evangelium og forkynnelsen av Jesus Kristus, etter åpenbaringen av det mysteriet som det har vært tiett om i evige tider, men som nå er kommet for lyset og etter den evige Guds befaling ved profetiske skrifter er blitt kunngjort for alle folk for å virke troens lydighet – Rom 16:25-26

- Jeg undrer meg over at dere så snart vender dere bort fra ham som kalte dere ved Kristi nåde, til et annet evangelium, skjønt det ikke finnes noe annet – det er bare noen som forvirrer dere og vil forvrengte Kristi evangelium. Gal 1:6-7

Det er derfor riktig å si at Paulus ikke lærte evangeliet av noen av apostlene. Grunnelementene i troen ble gitt til Paulus av Jesus Kristus selv. Dette må sies å være enestående. Han understreker dette flere steder.

- Heller ikke har jeg mottatt det eller lært det av noe menneske, men ved Jesu Kristi åpenbaring. Dere har jo hørt hvordan jeg en gang levde som jøde, hvor hardt jeg forfulgte Guds menighet og forsøkte å utrydde den. Gal 1:12-13

- For jeg har mottatt fra Herren det som jeg også har overgitt til dere, at Herren Jesus den natten da han ble forrådt, tok et brød, 1Kor 11:23

Paulus drar til Jerusalem for å bli kjent med apostlene

Etter tre år i Arabia, dro Paulus tilbake til Damaskus. De troende der, var de eneste kristne vennene han hadde kjent. Kanskje han fant igjen sin venn Ananias som hadde ledet ham til Kristus og bedt til Gud for ham. Det var derfor helt naturlig for Paulus å først reise dit. Så sier han i brevet til Galaterne at han reiste til Jerusalem for å bli kjent med de andre apostlene.

- Heller ikke dro jeg opp til Jerusalem til dem som var apostler før meg. I stedet dro jeg straks av sted til Arabia, og vendte siden tilbake til Damaskus. Deretter, tre år senere, dro jeg opp til Jerusalem for å bli kjent med Kefas, og jeg ble hos ham i femten dager. Men noen annen av apostlene oppsøkte jeg ikke, bare Jakob, Herrens bror. Gal 1:17-19

Vi legger merke til at dette besøket ikke var planlagt på forhånd. Ellers hadde flere av apostlene vært til stede for å motta Paulus. Han møtte Peter og bodde hos ham i femten dager. Ingen andre av apostlene var til stede bortsett fra Jakob, Herrens bror. Denne Jakob var på den tiden leder for menigheten i Jerusalem. Hans tro var kjent over hele kristenheten på den tiden. Han var viktig for menigheten utvikling og jeg kan tenke meg at Paulus hadde mange gode samtaler om Jesus, han kjødelige bror.

Men minnet om Saulus fra Tarsus satt fremdeles dypt i de kristnes og Paulus hadde store problemer med å bli godtatt. De var simpelthen redde for ham. Skulle dette besøket bli en fiasko?

- Da han kom til Jerusalem, prøvde han å slutte seg til disiplene. Men alle var redd ham, for de trodde ikke at han var en disippel. Men Barnabas tok seg av ham og førte ham til apostlene. Han fortalte dem hvordan Saulus på veien hadde sett Herren, og at Herren hadde talt til ham, og hvor frimodig han i Damaskus hadde talt i Jesu navn. Etter dette gikk han inn og ut hos dem i Jerusalem, og han forkynte frimodig i Herrens navn. Han talte med de gresktalende jødene og lå i ordskifte med dem. Men de prøvde å drepe ham. Da brødrene fikk vite dette, førte de ham ned til Cæsarea, og sendte ham derfra til Tarsus. Apg 9:26-30

Barnabas var den bror i Herren som gikk god for Paulus. Han introduserte Paulus og fortalte dem hvordan Paulus hadde møtt Jesus på veien til Damaskus. Det ser ut til at etter dette, ble Paulus godtatt av apostlene og ble regnet blant dem. Paulus forkynte i synagogene og talte frimodig om Jesus som Messias. Men hans forkynnelse ledet til konfrontasjoner med de gresktalende jødene og de la opp råd om å drepe ham.

De andre apostlene hadde den siste forfølgelsen friskt i minnet og de ville for enhver pris unngå at en ny forfølgelse skulle finne sted i Jerusalem. Straks tok de Paulus med til Cæsarea og sendte ham derfra til Tarsus. På denne måten roet de ned situasjonen og Paulus kom tilbake til sin hjemby, Tarsus.

Paulus grunnlegger menigheter i Kilikia

Vi forstår at Paulus nå kom ut av jødernes søkelys. Han var tilbake i sine vanlige omgivelser og hos sin familie i Tarsus. Men kallet til å forkynne og proklamere Jesus var der fremdeles og han benyttet tiden til å grunnlegge flere menighet provinsen Kilikia.

- Det jeg her skriver til dere – se, det vet Gud at jeg ikke lyver! Deretter dro jeg til bygdene i Syria og Kilikia. Personlig var jeg ukjent for de judeiske menighetene i Kristus. De hadde bare hørt at det ble sagt: Han som før forfulgte oss, han forkynner nå den troen som han før prøvde å utrydde. Og de priste Gud for meg. Gal 1:20-24

Paulus var ikke ørkesløs. Han var brennende av iver for å bringe evangeliet om Jesus til sine egne og til hedningene. Denne mosjonsaktiviteten førte til at flere menigheter ble dannet i provinsen Kilikia.

- Da vedtok apostlene og de eldste sammen med hele menigheten å velge ut noen menn blant seg og sende dem til Antiokia sammen med Paulus og Barnabas. De valgte Judas, med tilnavnet Barsabbas, og Silas, som var ledende menn blant brødrene, og ved deres hånd skrev de dette: Apostlene og eldstebrødrene hilser brødrene av hedningene i Antiokia og Syria og Kilikia: Apg 15:22-23

- Og han dro gjennom Syria og Kilikia og styrket menighetene. Apg 15:41

Paulus og vekkelsen i Antiokia

Apostlene hadde i all hovedsak forkynt evangeliet for jøder. Det var svært få som tenkte at også hedningene hadde del i evangeliet. Jesus døde for alle mennesker, ikke bare for jøder. Men noen av dem som ble fordrevet fra Jerusalem på grunn av den første forfølgelsen, forkynte Ordet også for grekere. Til deres forbauselse tok grekerne imot evangeliet med stor entusiasme og tok ved troen på Jesus.

- De som var spredt på grunn av den trengselen som oppsto i forbindelse med Stefanus, dro omkring like til Fønikia, Kypros og Antiokia. Men de talte ikke Ordet til andre enn jøder. Men noen av dem, noen menn fra Kypros og Kyréne, kom til Antiokia, hvor de også talte til grekere og forkynte evangeliet om Herren Jesus. Og Herrens hånd var med dem, og et stort antall kom til troen og omvendte seg til Herren. Apg 11:19-21

Denne nye vekkelsen ble kjent for menigheten i Jerusalem. De sendte Barnabas til Antiokia for styrke vekkelsen og undervise de nyfrelste. Barnabas var fylt av Ånden og en god mann. Da han kom til Antiokia, så han snart at her trengte han hjelp. Barnabas husket sin venn og sin medbror Saulus. Han drog til Tarsus for å hente Paulus.

- Ryktet om dette kom menigheten i Jerusalem for øre, og de sendte Barnabas til Antiokia. Da han kom dit og så Guds nåde, gledet han seg. Og han formante alle til at de helhjertet skulle holde fast ved Herren. For han var en god mann og full av Den Hellige Ånd og tro. Og en stor skare ble vunnet for Herren. Han dro så til Tarsus for å oppsøke Saulus. Og da han hadde funnet ham, førte han ham til Antiokia. Et helt år var de sammen i menigheten der og lærte en stor skare. Det var i Antiokia disiplene først ble kalt kristne. Apg 11:22-26

Etter et helt år i Antiokia med sterk vekst og fremgang, kalte Den Hellige Ånd på dem til større oppgaver. Tusener av mennesker ventet på evangeliet og fra Antiokia dro Paulus og Barnabas ut på sin første misjonsreise. Vi har beretningen om denne reisen i Apostelgjerningen.

- I Antiokia, i menigheten der, var det profeter og lærere: Barnabas og Simeon, som kaltes Niger, og Lukius fra Kyréne og Manaen, fosterbror til fjerdingsfyrsten Herodes, og Saulus. Mens de holdt gudstjeneste og fastet, sa Den Hellige Ånd: Ta ut for meg Barnabas og Saulus til den gjerning som jeg har kalt dem til! Da lot de dem dra ut etter at de hadde fastet og bedt og lagt hendene på dem. Da de slik var utsendt av Den Hellige Ånd, dro de ned til Seleukia og reiste derfra til Kypros. Apg 13:1-4

Neste besøk i Jerusalem 14 år senere

Nå gikk det fjorten år før Paulus igjen dro opp til Jerusalem. Han dro dit sammen med Barnabas. De hadde avsluttet sin første misjonsreise som han allerede hadde gitt begge apostlene rik erfaring og suksess med å grunnlegge mange menigheter i Akaia og Kapadokia, provinser i Romerriket.

- Fjorten år senere dro jeg igjen opp til Jerusalem, sammen med Barnabas. Jeg tok også Titus med. Jeg gikk dit opp etter en åpenbaring. Og jeg forela dem, og særskilt dem som gjaldt mest, det evangelium som jeg forkynner blant hedningene – om jeg på noen måte løp eller hadde løpt forgyeves. Gal 2:1-2

Det hadde oppstått problemer. Menigheten hadde ikke blitt plaget av fremmed lære, men nå synes det å komme frem divergerende syn på den apostoliske læren. Det kom noen

forkynnere fra Jerusalem, som forkynte at de som ble kristne, måtte omskjæres og holde Mose lov.

- Det kom da noen ned fra Judea og lærte brødrene slik: Hvis dere ikke blir omskåret etter den skikk vi har fra Moses, kan dere ikke bli frelst. Det oppsto da strid, og Paulus og Barnabas fikk et heftig ordskifte med dem. Det ble da bestemt at Paulus og Barnabas sammen med noen andre av dem skulle dra opp til apostlene og de eldste i Jerusalem, og legge dette spørsmålet fram for dem. Apg 15:1-2

- Da de kom til Jerusalem, ble de mottatt av menigheten og apostlene og de eldste, og de fortalte om alt det Gud hadde gjort ved dem. Men det reiste seg noen av fariseernes parti som hadde tatt ved troen, og de sa: De må bli omskåret, og en må pålegge dem å holde Mose lov. Apostlene og de eldste kom da sammen for å overveie denne saken. Apg 15:4-6

Dette førte til det store apostelmøtet i Jerusalem. De kom sammen for å diskutere om de nyfrelste hedningene skulle omskjæres og holde Mose lov. Jakob, Herrens bror ledet dette møtet og Paulus og Barnabas fikk uttale seg om den veknelsen de hadde sett blant hedningene. Det er om dette møtet Paulus skriver i sitt brev til galaterne.

- Fjorten år senere dro jeg igjen opp til Jerusalem, sammen med Barnabas. Jeg tok også Titus med. Jeg gikk dit opp etter en åpenbaring. Og jeg forela dem, og særskilt dem som gjaldt mest, det evangelium som jeg forkynner blant hedningene – om jeg på noen måte løp eller hadde løpt forgjeves. Gal 2:1-2